

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judecători – Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Plămădeală
Ghenadie,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către
procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, prin care se
solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15
septembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Pogor Maxim Xxxxx, născut la xxxxx,
originar din Xxxxx, domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 16.08.2018 - 19.12.2018;
2. Instanța de apel: 16.01.2019 - 22.04.2019;
3. Instanța de recurs ordinar: 27.02.2020 - 26.05.2020;
4. Instanța de apel: 24.07.2020 -15.09.2021;
5. Instanța de recurs ordinar: 13.12.2021 - 22.02.2022.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al
Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 19 decembrie 2018,
Pogor Maxim a fost achitat de învinuirea înaintată acestuia în săvârșirea infracțiunii
prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. f) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu
întrunșete elementele infracțiunii.

A fost recunoscut Pogor Maxim culpabil de comiterea infracțiunii prevăzută de
art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un
termen de 10 (zece) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu
includerea în termenul pedepsei a perioadei de aflare a inculpatului Pogor Maxim în
stare de arest, din 06.08.2018, până la data rămânerii definitive a sentinței.

2. Pentru a se pronunța instanța de fond a reținut că, Pogor Maxim, se învinuiește
în aceia că el, la data de 27.08.2016, aproximativ la orele 20:30, aflându-se în oșpeție
la cet. Bacinschi Mihail, locuitor al s. Pervomaisc, raionul Căușeni, fiind în stare de
ebrietate alcoolică și având intenția de a sustrage în mod deschis bunurile altei
persoane, la refuzul cet. Fiodorov Veaceslav, locuitor al s. Pervomaisc, raionul

Căușeni, de ai da suma de 50 lei, în momentul când, cet. Fiodorov Veaceslav a arătat că are doar o bancnotă cu nominalul de 20 euro, a sustras în mod deschis bancnota cu nominalul de 20 euro din mâna cet. Fiodorov Veaceslav, refuzând să o restituie, părăsind imediat domiciliul cet. Bacinschi Mihail, cauzând cet. Fiodorov Veaceslav o daună materială în proporții considerabile în sumă de 20 euro, care conform ratei oficiale a BNM la momentul comiterii infracțiunii constituie suma de 446,40 lei.

Acțiunile lui Pogor Maxim au fost încadrate de către organul de urmărire penală potrivit prevederilor art. 187 alin.(2) lit. f) Cod penal, adică *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

Tot el, se învinuiește de faptul că, la data de 03.09.2016, între orele 08:00 - 13:00, având intenția de a sustrage pe ascuns bunurile altei persoane, prin forțarea lacătului, a pătruns în locuința cet. Fiodorov Grigore, locuitor al s. Pervomaisc, raionul Căușeni, de unde, a sustras o canapea la prețul de 1180 lei și o cuvertură de culoare cafenie la prețul de 70 lei, prin ce a cauzat părții vătămate Fiodorov Grigore o daună materială în proporții considerabile în sumă de 1250 lei.

Acțiunile lui Pogor Maxim au fost încadrate potrivit prevederilor art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, adică *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune considerabile*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel, procurorul Postica Aurel, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea ce ține de achitarea inculpatului Pogor Maxim, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. f) Cod penal, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele acestei infracțiuni, cât și în partea aplicării pedepsei cu 10 luni închisoare pe episodul comiterii infracțiunii de furt.

Pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Pogor Maxim să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. f) Cod penal și art. 186 alin.(2) lit. b), c) Cod penal și în baza sancțiunii art. 187 alin. (2) Cod penal aplicarea pedepsei 6 ani închisoare cu amendă în mărime de 850 unități convenționale, cu ispășirea pedepsei cu închisoare în penitenciar de tip semiînchis. În baza sancțiunii art. 186 alin.(2) Cod penal aplicarea pedepsei 3 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal stabilirea pedepsei pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor cu 7 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar semiînchis cu aplicarea amenzii în mărime de 850 unități convenționale, cu includerea în termenul pedepsei a perioadei de aflare a inculpatului în stare de arest din 06.08.2018 ora 16:20.

3.1. La fel, nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond inculpatul Pogor Maxim a declarat apel împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 19.12.2018, prin care a solicitat aplicarea art. 109 Cod penal, din motiv că prejudiciul moral și material a fost restituit părții vătămate.

4. Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2019 a fost respins ca fiind nefondat apelul procurorului, admis apelul inculpatului și a fost încetat procesul

penal în privința lui Pogor Maxim învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal în legătură cu împăcarea părților potrivit art. 109 Cod penal. Măsura preventivă, arestul preventiv a fost revocată, Pogor Maxim fiind eliberat de sub arest.

5. Recurs împotriva deciziei instanței de apel a declarat procurorul Andronic Natalia, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de instanța de apel, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26 mai 2020 a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror și casată decizia Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2019 cu dispunerea rejudecării cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2021, au fost respinse apelul procurorului în Procuratura r-lui Căușeni, Postica Aurel, și apelul inculpatului Pogor Maxim, ca fiind nefondate, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

7.1. În motivarea soluției date, instanța de apel a reținut, că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul urmează a fi achitat pe învinuirea prevăzută de art. 187 alin.(2) lit. f) Cod penal pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Totodată, instanța de apel a considerat că inculpatul Pogor Maxim este culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal și urmează să fie condamnat în baza acestei legi.

Cu referire la motivele invocate de procuror precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă în partea ce ține de achitarea inculpatului în baza art. 187 alin.(2) lit. f), pe motivul că fapta acestuia nu întrunește elementele acestei infracțiuni, cât și în parte aplicării unei pedepse prea blânde în baza art.186 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate.

Instanța de apel a considerat că aceste afirmații ale procurorului reprezintă opinia subiectivă, or, prima instanță în sentință corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul lipsei elementelor infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. f) Cod penal în acțiunile inculpatului, luând în considerație probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu

privire la lipsa vinovăției inculpatului în comiterea faptei imputate și că fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel a considerat dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. b), c) Cod penal.

Examinând probatorul administrat, instanța de apel a considerat nefiind dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Pogor Maxim pe capătul de învinuire prevăzut la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, având în vedere următoarele raționamente.

Astfel, pe capătul de acuzație adus inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal au fost acumulate următoarele probe în instanța de fond, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Fiodorov Veaceslav, martorului Bacinschi Mihail, martorului Noroșian Nicolae, martorului Ghilan Mihail, extrasul de pe pagina oficială a BNM din care rezultă că în ziua comiterii sustragerii cursul valutar oficial a BNM era de 22,3231 lei pentru un euro, și respectiv suma de 20 euro constituia 446,46 lei (f.d.42).

Instanța de apel a reținut că pe capătul de acuzație adus inculpatului Pogor Maxim în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, a fost pronunțată o sentință de achitare, iar partea vătămată Fiodorov Veaceslav cât și martorul acuzării Bacinschi Mihail nu au fost audiați în ședința instanței de apel urmare a neasigurării prezenței acestuia de către partea acuzării, lucru care a făcut imposibilă audierea persoanelor respective, din declarațiile cărora ar putea rezulta nemijlocit că inculpatul a comis jaful potrivit circumstanțelor indicate în rechizitoriu.

Instanța de apel a reținut că, a fost admis demersul procurorului cu privire la solicitarea audierii repetate a părții vătămate și a tuturor martorilor acuzării, din care au fost audiați doar 2 martori ai acuzării, în special martorii Noroșan Nicolae și Ghilan Mihai, din declarațiile cărora rezultă că i-au audiat pe partea vătămată Fiodorov Veaceslav și martorul Bacinschi Mihai, iar ultimii cunoșteau limba în care au fost audiați la etapa de urmărire penală și nu au avut nevoie de traducători.

Astfel, instanța de apel a reținut că probatoriul decisiv pe care instanța de apel poate să-și întemeieze o hotărâre de condamnare a lui Pogor Maxim pe capătul de acuzare prevăzut de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, urmare a achitării inculpatului de prima instanță, trebuie să fie obținut conform principiului nemijlocirii, oralității și contradictorialității, la judecarea cauzei partea acuzării urmând să prezinte probele care constituie o mărturisire acuzatorie, pertinente și concludente referitor la vinovăția inculpatului. Or, potrivit art. 415 alin. (2¹) Judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care

declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Instanța de apel a ținut cont de indicațiile instanței superioare în latura care a menționat carențele instanței de apel la examinarea anterioară a cauzei.

Instanța de apel, examinând probatorul, referitor la infracțiunea prevăzută de art. 187 alin.(2) lit. f) Cod penal a constatat că inculpatul Pogor Maxim în ședința instanței de fond, nu a recunoscut vinovăția de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal, dar a declarat că Fiodorov Veaceslav, i-a împrumutat 20 euro.

Potrivit declarațiilor părții vătămate Fiodorov Veceslav, făcute în ședința de judecată a instanței de fond, rezultă că el i-a împrumutat 20 euro inculpatului Pogor Maxim, dar la poliție s-a adresat din motivul ca acesta mult timp nu-i întorcea. Acest fapt l-a declarat și polițistului care a luat de la el cererea și l-a audiat. El nu cunoaște limba română și nu știe ce a fost scris în procesul verbal. Interpret nu i-a fost oferit la audiere.

Deasemenea, martorul Bacinschi Mihail în ședința de judecată a declarat că Fiodorov Veaceslav i-a spus că i-a împrumutat banii lui Pogor Maxim. El nu a văzut ca Pogor să-i smulgă banii lui Fiodorov din mână. Deși semnătura din procesul verbal de audiere este a lui, limba română nu o cunoaște și nu a făcut așa declarații la organul de urmărire penală.

Totodată, instanța de apel a ținut cont de faptul că în ședința de judecată au fost audiați în calitate de martori, polițiștii Noroșian Nicolae și Ghilan Mihail, care au declarat că, partea vătămată Fiodorov Veaceslav și martorul Bacinschi Mihail Ivan cunosc limba română.

Astfel, instanța de apel a admis faptul că, partea vătămată Fiodorov Veaceslav dorind ca inculpatul Pogor Maxim să nu fie tras la răspundere penală și-a modificat declarațiile, iar pentru evitarea răspunderii penale pentru atragere falsă și declarații mincinoase ultimul a invocat că nu a înțeles conținutul declarațiilor și nu i-a fost asigurat traducător.

Totodată, instanța de apel a admis faptul că, partea vătămată putea să nu înțeleagă unii termeni procesuali sau să se exprime cu rusisme, ceea ce nu denotă că el nu cunoaște limba română, iar acordarea interpretului sau traducătorului, nefiind necesară pentru a fi explicați anumiți termeni ce nu-i sunt cunoscuți persoanei intervievate.

Astfel, a afirma cu certitudine că nici partea vătămată Fiodorov Veaceslav și nici martorul Bacinschi Mihail nu au cunoscut limba română când au fost audiați la etapa de urmărire penală, iar declarațiile acestora nu corespund celor reale pe care aceștia le-au făcut, nu este credibil, or atât partea vătămată, cât și martorul menționat nu au invocat careva influențe inadmisibile din partea colaboratorilor de poliție în timpul audierilor.

Prin urmare, concluzia instanței de fond cu privire la excluderea din probatoriul părții acuzării a cererii depuse de către partea vătămată Fiodorov Veaceslav (f.d.35), procesul verbal de audiere a părții vătămate Fiodorov Veaceslav (f.d.37) și procesul verbal de audiere a martorului Bacinschi Mihail (f.d.43), urmare a constatării că au fost obținute prin încălcarea dreptului la interpret, este una pripită în opinia instanței de apel.

La caz a fost constatată imparțialitatea declarațiilor făcute de martorii acuzării Noroșian Nicolai și Ghilan Mihail cu referire la cazul dat, care nu au cunoscut partea vătămată Fiodorov Veaceslav și martorul acuzării Bacinschi Mihai pînă la 27.08.2016 și nici după această dată, respectiv neavînd nici o relație cu aceștea și neavînd careva temeuri de acționare în scopul incriminării pe nedrept a unei persoane nevinovate.

Instanța de apel a menționat că ținînd cont de faptul că la examinarea în ordine de apel, nu a fost asigurată prezența și audierea părții vătămate Fiodorov Veaceslav și a martorului acuzării Bacinschi Mihai, o condamnare a inculpatului Pogor Maxim în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal ar duce la încălcarea prevederilor legale stipulate în art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală cât și a jurisprudenței CtEDO și celei naționale.

Urmare a celor menționate mai sus, instanța de apel a considerat necesar a menține achitarea inculpatului Pogor Maxim pe art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, în special a nerealizării laturii obiective a infracțiunii imputate inculpatului, or probe utile, concludente și pertinente în acest sens nu au fost acumulate în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și în instanța de apel.

Instanța de apel a reținut că pe capătul de acuzație adus inculpatului Pogor Maxim în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, au fost acumulate următoarele probe: declarațiile părții vătămate Fiodorov Grigore, martorului Carabadjac Stepan, martorului Curtean Alexandra, procesul-verbal de cercetare la fața locului în domiciliul lui Gigore Fiodorov. În cadrul acestei acțiuni procesuale victima Grigore Fiodorov a indicat unde în domiciliul său s-a aflat canapeaua. În momentul cercetării la ușa de la intrare în casă era pus un lacăt agățător, fiind prins de două belciuge unul montat în ușor și altul în ușa casei (f.d.58-60); procesul-verbal de cercetare la fața locului. În cadrul acestei acțiuni procesuale a fost examinat apartamentul nr. 10 din str. Dacia, or. Cricova unde s-a depistat și ridicat de la balconul apartamentului în cauză o canapea cu părțile laterale confecționate din lemn (f.d.71-72); corpul delict - canapeaua sustrasă din domiciliul cet. Grigore Fiodorov; corpul delict a fost restituit părții vătămate și se află la păstrarea acestuia (f.d. 116,118, 119).

Instanța de apel a considerat dovedită vina inculpatului Pogor Maxim în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, în alt

loc pentru depozitare sau în locuință cu cauzarea de daune în proporții considerabile, acțiunile lui just au fost calificate în temeiul art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, iar personalitatea acestuia susceptibilă supusă răspunderii penale.

Instanța de apel a conchis că, întreaga sistemă de probe examinate mai sus și apreciată de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, faptul că, inculpatul Pogor Maxim a comis fapta prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Instanța de apel a menționat că prin probe acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată, s-a dovedit faptul că inculpatul Pogor Maxim a comis o faptă prejudiciabilă manifestată prin acțiunea de luarea ilegală și gratuită a canapelei la prețul de 1180 lei și a cuverturii de culoare cafenie la prețul de 70 lei, în circumstanțele menționate, s-a constatat existența faptei prejudiciabile și legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, or în afară oricărui dubii rezonabile, rezultă că anume inculpatul Pogor Maxim a sustras pe ascuns, canapea și cuvertura.

Instanța de apel a respins afirmațiile precum că acuzatorul de stat nu a prezentat probe directe ce ar confirma că inculpatul Pogor Maxim a comis infracțiunea imputată pe art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, or, din materialele cauzei penale se constată contrariu, martorii audiați în cadrul cercetării judecătorești, în coroborare cu celelalte probe, indică că anume inculpatul a comis fapta infracțională de sustragere pe ascuns a bunurilor ce aparțin altei persoane.

Astfel, instanța de apel a considerat cert identificat și demonstrat fără echivoc faptul că acțiunile inculpatului Pogor Maxim, sunt plasate anume sub aspect penal, fapta fiind dovedită prin probe pertinente și concludente, care coroborează între ele, iar în cele din urmă acțiunile acesteia just au fost încadrate în condițiile normei vizate de art. 186 alin. (2), lit. d), c) Cod penal.

Referitor la argumentul inculpatului invocat în cererea de apel privind împăcarea instanța de apel a reținut că, potrivit sentinței Judecătoriei Căușeni sediul Central din 19.12.2019 Pogor Maxim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal. Ulterior, la data de 14.01.2020 a fost înaintată cerere de împăcare din numele inculpatului Pogor Maxim și al părții vătămate Fiodorov Grigore. La caz, s-a atras atenția faptul că inculpatul Pogor Maxim, anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare comise cu intenție, și

anume prin sentința Judecătorei Comrat din 03.04.2007 în baza art.186 alin.(2) Cod penal, ceea ce în opinia instanței de apel împiedică împăcarea.

Cu referire la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului Pogor Maxim, instanța de apel a reținut că sancțiunea art. 186 alin. (2) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

La individualizarea, stabilirea categoriei pedepsei inculpatului Pogor Maxim, instanța de judecată a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunii mai puțin grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat.

Circumstanțe ce atenuază răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privința lui Pogor Maxim, instanța de judecată nu a stabilit .

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art. 77 Cod penal, în privința lui Pogor Maxim, instanța de judecată a reținut comiterea infracțiunii în stare de ebrietate.

În concluzie, instanța de apel a statuat că pedeapsa stabilită de către instanța de fond, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

8. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar procurorul Țurcanu Svetlana, prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei atacate, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurentul indică următoarele motive:

- temei pentru declararea recursului ordinar constituie prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează expres că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de apel, în cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în apel, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului;

- acuzarea constată că, instanța de apel a examinat speța superficial, or,

concluziile instanței de apel poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, deoarece acestea pur formal au fost transcrise, fără a se face vreo mențiune sau analiză asupra unei probe concrete;

- instanța de apel nu s-a expus separat asupra fiecăreia din probele acumulate în dosar, care trebuie apreciate multilateral și obiectiv, nu a făcut o analiză a acestora, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală;

- instanța de apel, nu a ținut cont și nu apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția lui Pogor Maxim de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal și în mod greșit a respins probele administrate de către acuzarea de stat, fără a fi evidențiate acele derogări evidente invocate;

- în dovedirea că în acțiunile lui Pogor Maxim se conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, acuzarea a invocat următoarele probe: declarațiile părții vătămate Fiodorov Veaceslav (f.d.37, 40-41); declarațiile martorului Bacinschi Mihail (f.d.43); declarațiile martorului Ghilan Mihail; declarațiile martorului Noroșian Nicolai;

- audiat pe acest episod inculpatul Maxim Pogor, la faza de urmărire penală la data de 08.08.2018, a recunoscut că a luat banii fără acordul părții vătămate, ultimul cerea să-i întoarcă, că erau ultimii bani. Recunoaște vinovăția (f. d. 192-194).

- examinând declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați, acuzarea constată că acestea demonstrează cu certitudine consecutivitatea evenimentelor și demonstrează vinovăția inculpatului Pogor Maxim, iar instanța de apel nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția lui Pogor Maxim și în mod greșit a respins probele administrate de către acuzarea de stat;

- analizând decizia atacată, acuzarea consideră, că instanța de apel la judecarea apelului declarat de către procuror, nu a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate în instanța de apel, conform materialelor din cauza penală, și în hotărârea adoptată nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, doar a reiterat motivele pe care s-a axat instanța de fond, pronunțând o sentința de achitare a lui Pogor Maxim de sub învinuirea înaintată în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal;

- instanța de judecată a ajuns la concluzia că cererea depusă de către partea vătămată Fiodorov Veaceslav (f.d.35), procesul verbal de audiere a părții vătămate Fiodorov Veaceslav (f.d.37) și procesul verbal de audiere a martorului Bacinschi Mihail (f.d.43), au fost obținute prin încălcarea dreptului la interpret, deci urmează a fi excluse din dosar, în calitate de probă. Alte probe concludente și pertinente partea acuzării în ședința de judecată nu a prezentat;

- apreciind declarațiile părții vătămate Veaceslav Fiodorov în coroborare cu probatoriul expus mai sus este cert că acesta cunoaște limba română, a făcut declarații diferitor polițiști referitor la același caz, ambii polițiști au notat aceeași informații ne având nici un interes în acest caz;

- în ședința de judecată Veaceslav Fiodorov a concretizat că cunoaște limba română că a învățat-o și la școală și faptul că a făcut declarații în limba română a fost confirmat de polițistul Nicolae Noroșian. Partea vătămată, dorind ca inculpatul Maxim Pogor să nu fie tras la răspundere penală și-a modificat declarațiile, iar pentru evitarea răspunderii penale pentru plângere falsă și declarații mincinoase ultimul a invocat că nu a înțeles conținutul declarațiilor și nu i-a fost asigurat traducător;

- cu toate că însuși partea vătămată a menționat că cunoaște limba română pe jumătate și că a învățat-o și la școală, și polițistul care a efectuat audierea părții vătămate a menționat că acesta a vorbit în limba română și doar unele cuvinte le-a înlocuit cu cuvinte în limba rusă, instanța a considerat că în aceste circumstanțe Veaceslav Fiodorov urma să fie asigurat cu traducător, iar neasigurarea cu traducător condiționează nulitatea actului procesual și respectiv acesta nu poate fi pus la baza probatorie;

- acuzarea consideră că în circumstanțele constatate instanța urma să pună la baza probatorie declarațiile făcute de partea vătămată Veaceslav Fiodorov la faza de urmărire penală, ultimul depunând plângere și făcând declarații în limba română, limbă pe care o cunoaște și o vorbește și să rețină argumentele aduse de acuzare în acest sens;

- acuzarea a invocat că martorul Bacinschi Mihail la fel a făcut declarații ce diferă de cele făcute la faza de urmărire penală cu scopul de a-l dezvinovăți pe inculpat și totodată invocând necunoașterea limbii în care a fost întocmit procesul verbal cu scopul evitării răspunderii penale pentru declarații mincinoase;

- acuzarea consideră că în acest caz în nici un mod nu a fost încălcată procedura la audierea nici a părții vătămate și nici a martorului Mihail Bacinschi, aceștia cunoscând și vorbind ambii limba română, nu aveau nevoie de a fi asistați de traducător la audiere, chiar și în instanță aceștia răspundeau uneori până ca traducătorul să le traducă conținutul întrebării, în aceste circumstanțe instanța urma să pună la baza probatorie declarații făcute de partea vătămată Veaceslav Fiodorov și martorul Mihail Bacinschi la faza de urmărire penală;

- concluzia instanței de apel că la examinarea în ordine de apel, nu a fost asigurată prezența și audierea părții vătămate Fiodorov Veaceslav și a martorului acuzării Bacinschi Mihai este una aberantă, procurorul dând citire declarațiilor acestora, reieșind din circumstanțele invocate mai sus;

- totodată, decizia instanței de apel este neîntemeiată, motivată inadecvat și pasibilă casării greșit concluzionând ca necesar a menține achitarea inculpatului Pogor Maxim pe art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, în special a nerealizării laturii obiective a infracțiunii imputate inculpatului, ca urmare a faptului că probe utile, concludente și pertinente în acest sens nu au fost acumulate în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și în instanța de apel;

- prin urmare, acuzarea consideră că instanța de apel nu și-a motivat plauzibil soluția dispusă, din ce reiese că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce echivalează conform prevederilor art. 435 Cod de procedură penală cu nerezolvarea fondului apelului, din care considerente decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel.

9. Judecând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate din următoarele motive.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Drept temei pentru recursul declarat au fost invocate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, adică cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii - temei care nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului ordinar declarat, specificând în acest sens următoarele.

Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel a stabilit cu certitudine toate circumstanțele de fapt și aspectele de drept, a tras concluzia corectă și întemeiat a respins ca nefondate cererile de apel declarate de către procurorul Postica Aurel și de către inculpatul Pogor Maxim, fiind menținută sentința primei instanțe fără modificări.

Colegiul penal lărgit, analizând conținutul recursului declarat și decizia atacată, consideră că alegațiile recurentului sunt nefondate, or, instanța de apel la judecarea apelului declarat de procurorul Postica Aurel, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art.414 alin.(1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 7.1 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit raportând temeiurile invocate de recurent în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către

instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei în partea criticată de procurorul Țurcanu Svetlana, deoarece argumentele expuse în recursul depus sunt nefondate, decizia instanței de apel conținând toate motivele pe care se bazează soluția. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit reține că prin sentința Judecătorei Căușeni, sediul Central din 19 decembrie 2018, Pogor Maxim a fost achitat de învinuirea înaintată acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. f) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunșete elementele infracțiunii. Prin aceeași sentință a fost recunoscut Pogor Maxim culpabil de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 10 (zece) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Lecturând recursul se atestă că procurorul a contestat decizia instanței de apel doar pe capătul de acuzare prevăzut de art. 187 alin.(2) lit. f) Cod penal.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel în decizia sa (f. d. 64, vol. III) just a reținut că pe capătul de acuzație adus inculpatului Pogor Maxim în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, a fost pronunțată o *sentință de achitare*, iar partea vătămată Fiodorov Veaceslav cât și martorul acuzării Bacinschii Mihail nu au fost audiați în ședința instanței de apel urmare a neasigurării prezenței acestora de către partea acuzării, lucru care a făcut imposibilă audierea persoanelor respective, din declarațiile cărora ar putea rezulta nemijlocit că inculpatul a comis jaful potrivit circumstanțelor indicate în rechizitoriu, argumente ce sunt acceptate și însușite de către instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărîrii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunînd un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel întemeiat a concluzionat că partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și concludente ce ar proba vinovăția lui Pogor Maxim în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, or, în învinuire, acuzarea a inclus și declarațiile martorului Bacinschii Mihail și părții vătămate Fiodorov Veaceslav, dar acestea nu au fost cercetate de către instanța de apel, deoarece nu a fost asigurată prezența acestora în

cauză în ședințele de judecată, iar declarațiile acestora date în cadrul urmăririi penale nu pot fi administrate în prezenta cauză.

În acest sens, Colegiul reiterează că potrivit art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii, iar vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces, cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției. Hotărârea de condamnare trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare. Toate aceste cerințe sunt argumente pentru transformarea concepției asupra prezumției de nevinovăție, dintr-o simplă regulă, garanție a unor drepturi fundamentale, într-un drept distinct al fiecărei persoane, de a fi tratată ca nevinovată până la stabilirea vinovăției printr-o hotărâre penală definitivă.

Standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” consacrat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul.

Potrivit art. 100 alin. (1) Cod de procedură penală, sarcina administrării probelor în procesul penal revine organului de urmărire penală sau instanței de judecată, or, în speță, în urma administrării tuturor mijloacelor de probă de către aceste organe judiciare, nu s-a reușit să se facă dovada certă a faptului că inculpatul Pogor Maxim a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal. După cum s-a relatat mai sus, ansamblul materialului probator administrat în cauză nu conduce la o concluzie certă privind vinovăția inculpatului.

În consecința celor remarcate, rezultă că procurorul de fapt expune propria presupunere care este lipsită de suport probator și respectiv, nu are valoare juridică.

În virtutea atribuțiilor sale funcționale stipulate în art. 5, 6 ale Legii cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016, precum și a celor expres prevăzute în Codul de procedură penală la art. 53, procurorul, reprezentând învinuirea în instanța de judecată, are un rol activ de a contribui la aflarea adevărului în cadrul procesului penal. În calitatea sa de titular al acțiunii penale, trebuie să dovedească dincolo de orice îndoială rezonabilă acuzarea, fapta și vinovăția la care face referire prin actul

de sesizare. În acest sens, Colegiul reiterează că conform art. 26, alin. (3) Cod de procedură penală, „Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului”.

Potrivit rațiunilor invocate supra, procurorul la judecarea cauzei în ordine de apel, urma să întreprindă acțiuni active, în vederea probării învinuirii aduse inculpatului, însă rezultând din lucrările dosarului, Colegiul penal lărgit atestă că procurorul a manifestat un rol pasiv, fără a prezenta spre audiere partea vătămată Fiodorov Veaceslav și martorul Bacinschii Mihail, în conformitate cu art. 415 alin. (2)¹) Cod de procedură penală, care ar fi clarificat chestiuni importante pentru justa soluționare a cauzei. Totodată, instanța de apel întemeiat a reținut că pe capătul de acuzare prevăzut de art. 187 alin.(2) lit. f) Cod penal, inculpatul Pogor Maxim în ședința instanței de fond, nu a recunoscut vinovăția de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal, dar a declarat că Fiodorov Veaceslav, i-a împrumutat 20 euro. La fel, potrivit declarațiilor părții vătămate Fiodorov Veceslav, făcute în ședința de judecată a instanței de fond, rezultă că el i-a împrumutat 20 euro inculpatului Pogor Maxim, dar la poliție s-a adresat din motivul ca acesta mult timp nu-i întorcea. Acest fapt l-a declarat și polițistului care a luat de la el cererea și l-a audiat. Or, declarațiile părții vătămate și martorului Bacinschi Mihail, declarațiile cărora au fost puse de procuror la baza învinuirii, conform rechizitoriului, iar celelalte probe sunt insuficiente pentru a-l condamna pe Pogor Maxim, și nu pot răsturna soluția primei instanțe. Versiunea apărării n-a fost combătută de acuzare, întemeiat fiind dispusă achitarea inculpatului pe acest capăt de acuzare.

În acest sens, Colegiul penal lărgit relevă că potrivit articolului 8 din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

Potrivit art. 6 par. 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

În cauza John Murray vs. Regatul Unit (cererea nr. 18731/91 din 8 februarie 1996 par. 51) Curtea a indicat că anumite deducții logice pot fi reținute de către organul de urmărire penală sau de instanțele de judecată. Cu toate acestea a fost menționat că acestea pot avea loc doar în situația în care acuzarea a acumulat împotriva acuzatului cel puțin un „început de probă” (prima facie case), adică anumite indicii care derivă din probe directe, care examinate în mod logic și în coraport cu alte circumstanțe, pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existența elementelor infracțiunii.

Prin prisma criticilor formulate, Colegiul concludă că, în cauză nu există dovezi convingătoare de vinovăție a inculpatului Pogor Maxim în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, că probele, nu au forța

necesară pentru a răsturna prezumția de nevinovăție ce operează - potrivit legii - în favoarea inculpatului.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă că eroarea de drept invocată de recurent prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs.

În concluzie, Colegiul penal lărgit conchide că temeiurile indicate de către procurorul Țurcanu Svetlana, nu sunt întemeiate din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei adoptate pe caz.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, cu menținerea deciziei atacate, deoarece temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar.

10. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Pogor Maxim Xxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **07 aprilie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie